

Til § 83.

Bestemmelsen i denne Paragraf falder forsaavidt udenfor Forslagets egentlige Omraade, som den ikke vedrører den almindelige Invalideforsikring, men den Fortsættelse af den tyske Invalideforsikring, som i et vist begrænset Omfang er hjemlet i Lov Nr. 315 af 28. Juni 1920. Da Invaliditetsbegrebet (Nedsættelse af Erhvervsevnen til $\frac{1}{3}$) efter de tyske Regler, som i Medfør af nævnte Lov kommer til Anvendelse, er ganske det samme som efter den danske Lovgivning, jfr. Forslagets § 38, Stk. 1, er det imidlertid irrationelt, at Invaliditetsbedømmelsen er henlagt til Arbejderforsikrings-Raadet i Stedet for til Invalideforsikringsretten. Da man anser det for at være af stor Betydning, at Invaliditetsbedømmelsen foregaar paa ensartet Maade

i Henhold til den omhandlede sønderjydske Lov og den almindelige Lov, foreslaar man, at den Del af den administrative Virksomhed, der gaar ud paa Invaliditetsbedømmelse (herunder Kontrol og Helbredelsesforanstaltninger), henlægges til Invalideforsikringsretten.

Til § 84.

Svarer til Sygekasselovens § 35, Invalideforsikringslovens § 32 og Aldersrentelovens § 20.

Til § 85.

Den anførte Ikrafttrædelsesdato er fastsat under Forudsætning af, at Loven vedtages i Rigsdagssamlingen 1929—30, idet man formener, at man mindst maa have $\frac{3}{4}$ Aar til Forberedelsen af dens Ikrafttræden.